

אלסגאר אלדי וציתאך קאיילא לם תאכול מינו מלעוניה
אלארץ פי סבאבך פיל כדאר תאכילהא טול אייאם
חייאתך: 18. וקוץ - ושוך ובלאן תנבות לך ותאכול אלא
עיסב אלחקליה: 19. בזעת - פי ערק גצבך תאכול
לחם חיתא רגועך אלא אלארץ אין מינא אתכדת אין טרב
אנתא ואלא טראב תרגאע: 20. ויקרא - וסמא אלאנסאן
איסים זוגתו חוה אין היא כאנית אים גמיע עאייש:
21. ויעש - וציניע ה' אלרב לל אנסאן ולזוגתו קמצאן
גיליד ולבסהון:

22. ויאמר - וקאל אלה אלרב הוודא אלאנסאן כאן
כיוואחיד מננא ליעריף חסין וראדי והלאן לילא ימיד ידו
ויאכוד איצא מן סגאר אלחיא ויאכול ויעיש ליל דהר:
23. וישלחו - ובעתו ה' אלרב מן גונאנית אלנעים
ליכדום אלא אלארץ אלדי אתכאד מן תאם: 24. ויגרש -
והגאג אלא אלאנסאן וסכאן מן שרק ליגונאנית אלנאעים
אלא ליכרובין ואלא למעית אלסיף אלמתקלביה ליחפץ
אלא דריק סגאר אלחייא:

ד

1. והאדם - ואלאנסאן עיריף אלא חוה זוגתו וחבלית
וולדית אלא קין וקאלית שתארית רגול מן ענד אללה:
2. ותסף - ועאוודית ליתוולאד אלא אכו אלא הבל
וכאן הבל ראעי גנאם וקין כאן פאליח ארץ: 3. ויהי -
וכאן מין חיד אייאם וגאב קין מן תמר אלארץ הדייא קדם
אלה: 4. והבל גאב איצא הוא מן אבכאייר גנאמו ומן
שחמהון ופרג אלה אלא הבל ואלא הידייתו: 5. ואל -
ואילא קין ואילא הדיתו לם קיביל ושתאד לקין גרא וכתאזו
וגהו: 6. ויאמר - וקאל אלה אלא קין אליש שתאד לך
ואליש אכתזו וגהאך: 7. הלוא - הוולא אנכאן תחסין
אפעיילך יספח לך ואנכאן לם תחסין אפעיילך לבאב כטייה
באריך ואלך שוקו ואנתא תחכום פי: 8. ויאמר - וקאל

וקאלית אלאמרא אלא אלחנש מן תמר סגאר גניניה
נאכול: 3. ומפרי - ומן תמר אלסגאר אלדי פי וצט
אלגניניה קאל אלרב לם תאכלו מינו ולם תנדקו פי לילא
תמותו: 4. ויאמר - וקאל אלחנש אלא אלאמרה לם
מות תמותו: 5. כי - אין עאריף אלרב אין פי יום אכליכון
מינו וינפיתחו עיונכון ותכוננו מיתיל אלרב ערפין חסין
וראדי: 6. ותרא - ונצרת אלאמרא אין חסין אלסגר
לל אכל ואין שהוויה הוא ללעיון ומתמין אלסגר ליפריז
ואכדית מן תמרו ואכלית ועטת איצא לגזוהא מעהא ואכל:
7. ותפקחנה - ונפתחו עיון תנינהון ועירפו אין משלחין
הימא וצפרו ורק תין וצינעו ליהון זנניר: 8. וישמעו -
וסימעו אלא צוט ה' אלרב מיתמצי פיל גנניה להווא
נהאר ותכבא אלאנסאן וזוגתו מן קדם אללה אלרב פי
וצט סגאר גניניה: 9. ויקרא - ונדא אלה אלרב אלא
אלאנסאן וקאל לו וינאך: 10. ויאמר - וקאל אלא צוטך
סמיעית פיל גניניה ונצרת אין ערייאן אנא ותכבית:
11. ויאמר - וקאל מינו כבר לך אין ערייאן אנתיה אנכאן
מן סגאר אלדי וציתאך ליליס אכלת מינו אכל:
12. ויאמר - וקאל אלאנסאן אלאמרא אלדי עטית מעי
היא עטת לי מן אלסגר ואכלת: 13. ויאמר - וקאל ה'
אלרב לל אמרא איש האדי צניעית וקאלית אלאמרא
אלחנש דגאני ואכלת: 14. ויאמר - וקאל ה' אלרב
אלא אלחנש אין צניעית האדי מלעון אנתא מן גמיע
ליבהימיה ומן גמיע וחשית אלחקליה עלא גופך תימצי
וטרב תאכול טול אייאם חייאתך: 15. ואיבה - ועדוויה
אגעל בינך ובין אלאמרא ובין נסלך ובין נסלה הוא ילסעך
ראס ואנתא תלסעו כעב: 16. אל - אלא אלאמרא קאל
תכתיר אכתיר כדאריך וחבליך פיל כדאר תוולאדי בנין
ואלא גוזיך שהוותיך והוא יחכום פיכי: 17. ולאדם -
ולל אנסאן קאל אין סמיעית לצוט זוגתך ואכלת מן

- וכן ב, במילה עברית בצורה ערבית. דרך - דריק = ב: טריק.

ד

1. את ה' - מה'. ב: כיסיבת רגול מן קידם אללה - השגתי איש מלפני ה'.
רס"ג: רוקת רגלא מן ענד אללה - הוענק לי, ניתן לי איש מאת ה'; בניגוד
לרש"י: את ה' כמו עם ה'. 3. מנחה לה' - מנחה לפני ה', וכן ב, בעקבות
ת"א. 4. וישע - ב: ואלתפת - ויפן, וכתרגום אלסוסאני בעקבות רש"י.
5. לא שעח - לא קיבל, בעקבות רס"ג: לם יקבלהמא - לא קיבל, וכן ראב"ע:
וטעמו כמו קבל. לעומת זאת ב: לם אילתפת - לא פנה, כתרגום אלסוסאני,
וכמו בפסוק הקודם. ויפלו - ובושו, וכן במילה נרדפת אחרת. ב: ואיסתחו,
וכן בפסוק הבא. 7. לפתח חטאת וגו' - מחצית פסוק זה לא תורגמה
בתרגומנו (מפני הקשיים בפירוש הפסוק). ב: לכב קברך כיטיתך בארכיה
ואליך שוקו ואינתא תיחכום פי - לפתח קברך חטאך רובין, ואליך תשוקתו,

5. והייתם כאלהים - ב: ותיצירו כיל מלאיכיה - ותהיו כמלאכים, כתרגום
אלסוסאני. 7. ויתפרו - וחיברו. ב: וכיאתו - ותפרו. 8. בתוך - ב:
מאכין. 10. ואירא - וראיתי; ב: וכיפית - ויראתי, כת"א (ודחלית).
12. נתתה - ב: נעלת - נרדפים. 14. גחנך - גופך. ב: בטנך, כת"א
(מעך). 15. ישופך ראש - יכישך ראש. ב: ידיקך עלא ראסך - יכך על
ראשך. 16. עצבונך - עצבותך. ב: וזנעתך - מהלתך. תשוקתך -
תאוותך. ב: שוקיך - נרדפים. 17. בעצבון - בעצבות; ב: תעב - יגיעה.
18. השדה - ב: אלארץ - הארץ. 19. בזעת אפיך - בזעת זעמך. ב: ערק
וזהך - בזעת פניך, כתרגום רס"ג: בערק וזהך. לחם - ב: טועם. 20. חי
- ב: חי - נרדפים. 21. כתנות - ב: כיתוניא. טילה עברית-ארמית
שחדרה לערבית היהודית בסוריה. ראה אבישור 1989, עמ' 140-142.
23. וישלחו - וישלח אותו - בבניין קל ולא פיעל, וכן ב. 24. הכרבים